

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/733/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125255448
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danica Horská
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125255448.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávnených: 1. J & M PROPERTY s. r. o., Jégeho 6/10, 97101 Prievidza, IČO: 45705011, 2. VIP invest, s. r. o., Energetikov 191/17, 97101 Prievidza, IČO: 44209959, obaja práv. zastúpení : JUDr. Ján Kokinda, advokát, M. Mišíka, 97101 Prievidza, proti povinným: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXXXX D. E., 2. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXXXX D. E., o vymoženie nepeňažného nároku, v exekúcii vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Eva Šteinerová, Lipová 7, 91501 Nové Mesto n/Váhom, IČO: 42147719 pod sp.zn. 340EX 187/25, o návrhu povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému sa voči povinnému v 1. rade **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vykonanie exekúcie podaným súdu dňa 14.03.2025 sa oprávnení domáhali od povinného vymoženia nepeňažného plnenia a súvisiaceho peňažného nároku na podklade exekučného titulu: 1. rozsudok vydal Okresný súd Prievidza, Švéniho 5, 971 01 Prievidza, spisová značka: 5C/25/2023, dátum vydania: 08.01.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.02.2025 a vykonateľnosť dňa 05.03.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, spisová značka: 8Co/37/2024-130, dátum vydania: 29.01.2025.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonávaním exekúcie dňa 14. 04. 2025 súdneho exekútora: JUDr. Eva Šteinerová, Lipová 7, 91501 Nové Mesto n/Váhom, IČO: 42147719, ktorý vedie exekúciu pod sp.zn. 340EX 187/25.

3. Povinný v 1. rade A. B. (ďalej aj ako „povinný“) podal súdnemu exekútorovi žiadosť o zastavenie exekúcie podľa § 55 Exekučného poriadku zo dňa 19.07.2025, v rámci tohto podania aj žiadosť o prerušenie vykonávania exekúcie, a to spoločne z dôvodov hodných osobitného zreteľa, vyplývajúcich zo závažných skutočností, ktoré predchádzali samotnému vydaniu exekučného titulu. Predmetné exekučné konanie č. 340EX 187/25 vychádza z rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 5C/25/2023, potvrdeného Krajským súdom v Trenčíne. Povinný poukazuje na uloženú povinnosť vypratať nehnuteľnosť, ktorej bol viac než šesť rokov držiteľom, do ktorej investoval značné prostriedky a ktorú nadobudol na základe kúpnej zmluvy, pričom uhradil kúpnu cenu vo výške 100.000 €. Zásadným problémom je, že vlastnícke právo na povinného nikdy nebolo prepísané, a následne bola tá istá nehnuteľnosť prevedená na iný právny subjekt za symbolickú sumu 1.000,- Eur bez jeho vedomia a napriek tomu, že bol reálnym užívateľom objektu. Povinný sa domnieva, že predmetný skutkový stav napĺňa znaky trestných činov podvodu (§ 221 TZ), sprenevery (§ 213 TZ), marenia spravodlivosti (§ 344 TZ), zneužitia právomoci verejného činiteľa (§ 326 TZ), ako aj založenia zločineckého zoskupenia podľa § 296 TZ. Povinný opakovane podal trestné oznámenia, podnety a žiadosti o preverenie postupu

polície a prokuratúry, ktoré boli dlhodobo ignorované alebo odložené. Vo veci v súčasnosti prebieha konanie na Generálnej prokuratúre SR, kde podal podanie podľa § 363 Trestného poriadku so žiadosťou o preskúmanie zákonnosti uznesení o odmietnutí trestných oznámení. Generálna prokuratúra dňa 9. 7. 2025 vyzvala povinného na doplnenie podania, čo len potvrdzuje, že vec je živá a v štádiu aktívneho preverovania. Povinný je presvedčený, že celé exekučné konanie je sekundárnym dôsledkom trestnoprávne relevantného konania, ktoré nebolo nikdy riadne vyšetrené. Ak by k podvodu nikdy nedošlo, civilný súd by nikdy nevydal rozsudok o vypratani, a teda ani exekučný titul by nevznikol. Povinný preto žiada o zastavenie exekúcie podľa § 55 ods. 2 Exekučného poriadku, prípadne o jej odklad, kým nebude vo veci rozhodnuté Generálnou prokuratúrou SR. Ide o situáciu, ktorá má pre povinného závažné existenčné dôsledky, je dôchodca s obmedzenými príjmami, pričom už čelí zrážkam z dôchodku, ktoré mu znemožňujú dôstojne žiť. Prípadná realizácia exekúcie vypratani nehnuteľnosti by mala devastačný účinok na jeho životnú situáciu a predstavovala by nezvratné následky v situácii, ktorá bola od počiatku právne i morálne sporná. V prílohe boli doložené: Doplnenie žiadosti podľa výzvy Generálnej prokuratúry č. IV/1 Gn 631/23/1000-24 zo dňa 09.07.2025 od povinného adresované Generálnej prokuratúre SR, Vyjadrenie k pripojenej sťažnosti žalovaného v 1. rade sp.zn. 5C/25/2023 od povinnej v 2. rade adresované a doručené Okresnému Súdu Prievidza dňa 21.05.2025 (ďalej: „návrh na zastavenie exekúcie“).

4. K návrhu na zastavenie exekúcie sa vyjadril právny zástupca oprávnených dňa 14.08.2025. So zastavením exekúcie nesúhlasia. Všetky tieto tvrdenia povinného v 1. rade boli známe prvostupňovému aj druhostupňovému súdu. Aj napriek tomu, že mu bolo viackrát vysvetlené, že táto jeho argumentácia sa nevzťahuje na oprávnených a žalobcov v súdnom konaní, on stále volí túto argumentáciu. Ak by aj jeho tvrdenia uvádzané v žiadosti, ktoré boli adresované Generálnej prokuratúre SR mali nejakú relevanciu, rozhodne výsledkom toho nemôže byť spochybnenie rozhodnutí, ktoré boli vydané v konaní Okresným súdom Prievidza sp. zn.: 5C/25/2023 rozsudkom z 08.01.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 8Co/37/2024 zo dňa 29.01.2025 (ďalej „vyjadrenie oprávneného“).

5. Súdny exekútor postúpil súdu návrh na zastavenie exekúcie na rozhodnutie podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

10. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno (dôkazná povinnosť) ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie musí byť riadne odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť, len takýto návrh má odkladný účinok. Súd má za preukázané, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný včas, v lehote do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému v 1. rade (prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie do vlastných rúk dňa 08.07.2025, návrh na zastavenie exekúcie bol podaný na poštu dňa 21.07.2025).

11. Súd v prvom rade poukazuje na vymáhanú povinnosť podľa exekučných titulov: „vypratanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX pre kat. úz. G., ako Mestská vila IV, bez súpisného čísla, postavená na C KN parcele č. 5400/171, pozemok C KN parcela č. 5400/170 - ostatná plocha o výmere 199 m² a pozemok C KN parcela č. 5400/171 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 120 m² a odovzdať ich žalobcom v 1. a 2. rade, t. j. oprávnenému v 1. a 2. rade“.

12. Súd sa v rámci podania návrhu na zastavenie exekúcie zamerával na to, či povinný namieta okolnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu (exekučný titul – prvostupňové rozhodnutie je zo dňa 08.01.2024), pričom súd konštatuje, že povinný v tomto smere návrh na zastavenie exekúcie neodôvodnil. Podľa vyjadrenia samotného povinného, ide o závažné skutočnosti, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu. Z rozsudku prvostupňového a druhostupňového súdu (exekučný titul) je pre exekučný súd zrejmé, že okolnosti uzavretej kúpnej zmluvy, vyplatenie kúpnej ceny zo strany povinného vo výške 100.000,- Eur a ďalšieho investovania do nehnuteľností, neprevedenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na povinného, v dôsledku čoho boli podané trestné oznámenia, ako aj okolnosti týkajúce sa podnetu na Generálnu prokuratúru SR, boli všetky predmetom posúdenia v základnom konaní, vrátane odvolacieho konania. Napríklad z bodov 18. a 19. rozsudku 5C/25/2023 Okresného súdu Prievidza vyplýva: „18. Žalovaný v 1. rade sa v konaní bránil tým, že tvrdil, že sa ohľadom predmetných nehnuteľností vedie konanie na generálnej prokuratúre, na základe čoho sa celá záležitosť bude odznovu prešetrovať. Z listín, ktoré boli súdu predložené, vyplýva, že žalovaný v 1. rade podal na Generálnej prokuratúre SR dňa 27.9.2023 trestné oznámenie voči A. A. H., I. G. E. a J. G., ktorí ho mali v roku 2014 podviesť pri kúpe rodinného domu v G., na ul. E.. Z vyjadrenia žalovaného v 1. rade, zasielaného Generálnej prokuratúre SR (bez uvedenia dátumu), vyplýva, že jeho trestné oznámenie malo byť postúpené Krajskej prokuratúre Trenčín a žalovaný v 1. rade sa domáha riadneho prešetrenia celej jeho záležitosti. Z toho je zrejmé, že vec doposiaľ nebola právoplatne ukončená a tiež to, že sa netýka žalobcov v 1. a 2. rade. Pokiaľ by aj na základe trestného oznámenia žalovaného v 1. rade došlo k trestnému stíhaniu vyššie uvedených osôb (A. H., I. E., J. G.), žalovanému by vznikol nárok na náhradu spôsobenej škody voči týmto osobám. Uvedené trestné konanie preto nie je relevantné pre tento spor. 19. V tejto veci je teda nepochybné, že žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktorých sa konanie týka. Žalobca v 1. rade nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnostiam na základe dobrovoľnej dražby a žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bola tunajším súdom v konaní sp.zn. 6C/27/2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín sp.zn. 8CO/59/2019 zamietnutá. Následne žalobca v 1. rade previedol spoluvlastnícky podiel 1/2-ica na žalobcu v 2. rade. Je nepochybné, že žalobcovia predmet svojho vlastníctva nemôžu užívať, kľúče od predmetných nehnuteľností má k dispozícii žalovaný v 1. rade a v rodinnom dome sa nachádzajú aj hnuťelné veci patriace do BSM žalovaných v 1. a 2. rade. Žalovaní v 1. a 2. rade nemajú žiadny právny titul k užívaniu týchto nehnuteľností a nehnuteľností odmietajú vypratať a odovzdať žalobcom.

13. Z bodu 22. až 24. rozsudku 8Co/37/2024 Krajského súdu Trenčín vyplýva: „22. Preskúmaním veci z odvolacích dôvodov uvedených žalovaným 1/ dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov a prednesov strán vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav aj správne aplikoval. Odvolací súd uvádza, že argumentácia žalovaného

1/ je totožná s jeho tvrdeniami pred súdom prvej inštancie, s ktorými tvrdeniami sa súd prvej inštancie správne vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku. 23. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobca 1/ nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnostiam na základe dobrovoľnej dražby a že žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bola Okresným súdom v Prievidzi pod sp. zn. 6C/27/2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín vedeným pod sp. zn. 8Co/59/2019 zamietnutá. Následne žalobca 1/ previedol spoluvlastnícky podiel v 1/2-i v nehnuteľnostiach na žalobcu 2/. Žalobcovia 1/ a 2/ predmet svojho vlastníctva nemôžu užívať, kľúče od predmetných nehnuteľností má žalovaný 1/ a v rodinnom dome sa nachádzajú hnuťelné veci, ktoré patria do BSM žalovaných 1/ a 2/, ktorí nemajú žiadny právny titul k užívaniu uvedených nehnuteľností a odmietajú odovzdať a vypratať nehnuteľností žalobcom 1/ a 2/. 24. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s argumentáciou žalovaného 1/ uvedenou v odvolaní, v ktorom podaní popisoval ním podané podnety na trestné stíhanie voči konkrétnym osobám, ktoré ho mali v roku 2014 podviesť pri kúpe rodinného domu v Prievidzi, na ul. Vysočana. Za správny považuje odvolací súd záver súdu prvej inštancie, že uvedené trestné stíhanie sa netýkajú žalobcov 1/ a 2/ a pokiaľ by aj na základe podnetu na trestné stíhanie boli tieto osoby trestne stíhané, zakladalo by to len nárok na náhradu škody voči týmto osobám. Trestné konanie teda správne súd prvej inštancie vyhodnotil ako nie relevantné pre konanie o vypratanie nehnuteľností, preto dôvodne neodročil nariadený termín pojednávania na dobu kým bude trestné konanie skončené.“

14. Súd preto k dôvodom uvádzaným povinným poukazuje na to, že pokiaľ ide o procesné a skutkové okolnosti, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, resp. sa týkajú vydania exekučného titulu, tieto ani nemôžu byť predmetom skúmania na základe návrhu na zastavenie exekúcie. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR, kde v náleze pod sp. zn. III ÚS 41/2011-31 vyslovil: „...Súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal“ (napr. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II 39Er/1855/2016 z 05.08.2016). Okolnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu sa môžu uplatniť v základnom konaní, nie vo vykonávacom konaní. V exekučnom konaní sa poskytuje ochrana judikovanému právu. V opačnom prípade by exekučný súd pôsobil ako súd tretej inštancie (konajúci o opravnom prostriedku), uvedené skutočnosti exekučný súd nie je oprávnený skúmať a tieto ani nemôžu byť namietané v návrhu na zastavenie exekúcie. Súd sa v tomto smere stotožnil s vyjadrením oprávnených.

15. Čo sa týka návrhu povinného na prerušenie vykonávania exekúcie - odklad exekúcie k čomu sú uvedené totožné okolnosti ako už je vyššie uvedené, súd uvádza, že odklad exekúcie posudzuje súdny exekútor v rozsahu podľa § 61h Exekučného poriadku (nie súd).

16. Samotný povinný v rámci návrhu na zastavenie exekúcie nepredložil nijaké listiny, (právoplatné rozhodnutie v osobitnom konaní), ktoré by mali podstatný vplyv na vymáhanie predmetnej pohľadávky, najmä také, ktoré by existovali z časového hľadiska po vydaní exekučného titulu, napríklad výsledok posudzovania veci Generálnou prokuratúrou SR.

17. Súd konštatuje, že povinný v rámci podania návrhu na zastavenie exekúcie dôkazné bremeno neunesol. Súd v danej veci nezistil dôvody zastavenia exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) až e) Exekučného poriadku, t.j. neboli zistené nijaké okolnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku, nie sú dôvody podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné – nejde o cudzí exekučný titul, nie sú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, ktoré by nastali po vydaní exekučného titulu. Povinný najmä nepreukázal, že exekučný titul je v súčasnosti zrušený, či zmenený, tiež nepreukázal úhradu vymáhanej pohľadávky, čím sú dané základné predpoklady na jej vymáhanie.

18. Z uvedených dôvodov súd návrh povinného v I. rade na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. (výrok I. tohto uznesenia).

19. Podľa § 199a ods. 1, ods. 2 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

20. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na

vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Oprávnení boli v rámci podania návrhu na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu úspešní (100%), trovy výslovne spojené s podaním návrhu povinného v I. rade na zastavenie exekúcie neuplatnili, súd len z tohto dôvodu oprávneným tieto trovy nepriznal. (výrok II. tohto uznesenia).

23. Povinný v I. rade v rámci svojho návrhu na zastavenie exekúcie úspešný nebol, trovy s výslovne s týmto spojené nepožadoval, súd o týchto trovách nerozhodoval; keďže súd exekúciu nezastavil, nerozhodoval ani o celkových trovách exekúcie v rozsahu podľa § 61l Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.